

Sygn. akt: I C 1570/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 9 listopada 2017r

Sąd Rejonowy w Gdyni, I Wydział Cywilny

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowicka - Midziak

Protokolant: Yuliya Kaczor

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 października 2017r

sprawy z powództwa **A. K.**

przeciwko (...) **S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 10 581,66 zł. (dziesięć tysięcy pięćset osiemdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

– od kwoty 9 389,66 zł. od dnia 7.10.2016r do dnia zapłaty

- od kwoty 1 192 zł. od dnia 1.12.2016r do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4898 zł. (cztery tysiące osiemset dziewięćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnięcie na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gdyni od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 449,29 zł. (czterysta czterdzieści dziewięć złotych dwadzieścia dziewięć groszy) tytułem brakującej części zaliczki na koszt opinii biegłego.

Sygnatura akt: I C 1570/16

UZASADNIENIE

Powódka A. K. wniosła pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., domagając się zapłaty kwoty 11.613,97 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie: od kwoty 10.421,97 zł od dnia 7.10.2016 r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.192,00 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że w dniu 6 września 2016 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został samochód powódki marki B. (...) o nr rej. (...). Sprawca tej kolizji w dacie zdarzenia posiadał polisę ubezpieczenia OC u pozwanego zakładu ubezpieczeń. Powódka zgłosiła zdarzenie pozwanemu, który uznał szkodę i wypłacił powódce kwotę 3.761,75 zł tytułem naprawienia szkody. Ponadto powódka dodała, iż wystąpiła do rzeczoznawcy majątkowego, który oszacował koszt naprawy jej pojazdu na kwotę 14.183,72 zł. Powódka podkreśliła, że jej zdaniem oszacowany przez pozwanego koszt naprawy pojazdu jest nieprawidłowy w zakresie przyjętych przez pozwanego stawek za roboczogodziny, uwzględnienia części nieoryginalnych, obniżenia cen części zamiennych oraz kosztów lakierowania.

(pozew k. 2-5)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany wskazał, że co do zasady nie kwestionuje swojej odpowiedzialności, a nadto, że wykonał kalkulację naprawy pojazdu powoda, po dokonaniu oględzin pojazdu i kwalifikacji uszkodzonych elementów do wymiany i naprawy, a bezsporna część odszkodowania przedstawiona w kalkulacji stanowiła kwotę odpowiadająca przeciętnym kosztom naprawy. Nadto faktura za najem pojazdu zastępczego została przedłożona pozwanemu przy pozwie, wobec czego pozwany zastrzega sobie oświadczenie się co do tego roszczenia w terminie późniejszym z uwagi na konieczność przeprowadzenia analizy okresu najmu i stawki za dobę.

(odpowiedź na pozew k. 32 -33)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 września 2016 r. w wyniku kolizji drogowej uszkodzony został stanowiący własność powódki A. K. samochód marki B. (...) o nr rej. (...). Sprawcą kolizji był J. P., kierujący pojazdem (...) 85 CF - nr rej. (...), który w dacie zdarzenia posiadał ważną polisę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. nr (...).

Okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: dokumenty znajdujące się w aktach szkody: kopia druku zgłoszenia szkody (k. 29-28v.), kopia pism z dnia 7.09.2017 r. (k.26 -24), kopia pisma Komendanta Miejskiego Policji w G. (k.18), kopia pisma z dnia 20.09.2017 (k. 17); oraz w aktach sprawy: pismo pełnomocnika pozwanej (k. 23 – 24), kopia pisma z dnia 2.11.2016 (k. 25-26)

Szkoda powstała w pojeździe A. (...) o nr rej. (...) została zgłoszona ubezpieczycielowi (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. dnia 6.09.2016 r.

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel uznał szkodę częściową powstałą w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 6 września 2016 r. i przyznał A. K. odszkodowanie z VAT w kwocie 3.761,75 zł.

Ubezpieczyciel ustalając koszty naprawy pojazdu A. K. przyjął stawkę za roboczogodzinę wynoszącą 49 zł/rbg za prace naprawcze, taka sama stawka według ubezpieczyciela należna była za roboczogodzinę prac lakierniczych. Ponadto ubezpieczyciel w swojej kalkulacji uwzględnił części nieoryginalne do naprawy pojazdu.

Okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: kalkulacja naprawy (k.9 – 15 akt), kopia pisma z dnia 2.11.2016 r.(k. 25-26), dokumenty znajdujące się w aktach szkody: kopia druku zgłoszenia szkody (k. 29-28v.), kopia pisma z dnia 7.09.2017 r. (k. 24), kopia pisma z dnia 29.09.2017 (k. 17), kopia kalkulacji (k. 22 – 19)

A. K. w następstwie szkody z dnia 6 września 2016 r. – z uwagi na brak możliwości korzystania z uszkodzonego pojazdu marki B. (...) nr rej. (...), wynajęła pojazd zastępczy na okres 8 dni. Koszt najmu pojazdu zastępczego za ten okres wynosił kwotę 1192,00 zł z VAT. Technologiczny czas naprawy uszkodzeń pojazdu powódki to 3 dni, nie obejmuje on okresu zamówienia i dostawy części zamiennych.

dowód: wezwanie do zapłaty (k.23-24 akt), faktura (k.22 akt), opinia biegłego z dnia 30.06.2017r (k. 57–69 akt)

Powódka zleciła rzeczoznawcy majątkowemu z zakresu motoryzacji oszacowanie kosztów naprawy pojazdu i w wyniku wyżej wymienionego zlecenia rzeczoznawca samochodowy inż. I. S. sporządził kalkulację naprawy nr (...), w której wskazał, iż koszt naprawy pojazdu powódki z VAT wynosi 14.183,72 zł. Rzeczoznawca majątkowy sporządzając tę kalkulację uwzględnił zastosowanie oryginalnych części do naprawy pojazdu oraz koszt 1 roboczogodziny prac naprawczych w cenie 100zł/rbg oraz 1 roboczogodziny za robocizną lakierniczą 110zł/rbg.

okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: kalkulacja naprawy nr (...) (k. 16-21)

Następnie A. K. za pośrednictwem swojego pełnomocnika wezwała pozwanego do zapłaty kwoty dodatkowego – uzupełniającego odszkodowania, stanowiącego różnicę pomiędzy kwotą określoną jako koszt naprawy pojazdu w sporządzonej na zlecenie powódki kalkulacji naprawy a kwotą wypłaconego przez ubezpieczyciela odszkodowania, a nadto kwotą kosztu najmu pojazdu zastępczego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania do zapłaty. Wezwanie do zapłaty zostało odebrane przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. w dniu 26 października 2016 r. W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty ubezpieczyciel odmówił wypłaty dalszego odszkodowania i do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie nie wypłacił powódce żadnej kwoty z tytułu odszkodowania ponad kwotę już wypłaconą kwotę 3.761,75 zł.

okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: kopia pisma z dnia 2.11.2016 r. (k. 25 – 26), wezwanie do zapłaty (k. 23 – 24), dokumenty znajdujące się w aktach szkody: kopia wezwania do zapłaty wraz z kopią koperty (k.12 – 2), kopia pisma z dnia 2.11.2016 r. (k.1 – 1v.)

W następstwie zdarzenia drogowego z dnia 6 września 2016 r. w pojeździe A. (...) o nr rej. (...) doszło do wystąpienia szkody częściowej. Wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów przywrócenie samochodu A. (...) o nr rej. (...) do stanu sprzed kolizji, przy uwzględnieniu cen części oryginalnych oraz stawek za prace blacharsko – mechaniczne w kwocie 100,00 zł za roboczogodzinę oraz za prace lakiernicze 110,00 zł za roboczogodzinę, wynosi 13.151,41 zł brutto (10.692,20 zł netto). Czas potrzebny na prace blacharskie wynosi 7,15 rbh, na prace lakiernicze 6,50 rbh, tj. łącznie 13,65 rbh (bez uwzględnienia czasu potrzebnego na: zamówienie oraz dostarczenie części, dni wolne oraz sporządzenie protokołu oględzin).

dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu motoryzacji (k. 57 – 68)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił po rozważeniu całego zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów, dowodu z pisemnej opinii biegłego sądowego do spraw motoryzacji B. S..

Oceniając zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał, że dowody z dokumentów przedłożonych przez strony są wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, ani też żadna ze stron nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Zważywszy, że pomiędzy stronami sporna była wysokość szkody, a nie sam fakt jej wystąpienia – Sąd na wniosek powódki dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu motoryzacji celem ustalenia wysokości szkody. W ocenie Sądu opinia złożona przez biegłego sądowego B. S. była rzetelna oraz wiarygodna. W ocenie Sądu nie budził również wątpliwości oszacowany przez biegłego koszt naprawy pojazdu powódki. Opinia biegłego nie budziła żadnych wątpliwości Sądu w świetle zasad doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, była jasna, logiczna i wewnętrznie niesprzeczna. Zdaniem Sądu zasadny był jednakże zarzut strony powodowej, że określając czas potrzebny na naprawę pojazdu należało uwzględnić także czas potrzebny na zamówienie i dostarczenie części potrzebnych do naprawy pojazdu, dni wolne od pracy i cały okres w jakim strona powodowa nie mogła korzystać z pojazdu oraz była zmuszona do korzystania z pojazdu zastępczego.

Normatywną podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowią przepisy art. 822 § 1 i 4 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c. oraz art. 13 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu

ubezpieczeń. Na mocy natomiast art. 824¹ § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Z treści art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz.U z 2016, poz. 2060) wynika, iż w obowiązkowych ubezpieczeniach odpowiedzialności cywilnej odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie. Nadto, na względzie należy mieć również treść art. 361 § 1 k.c., który stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność jedynie za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła, oraz treść art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym co do zasady naprawienie szkody winno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie do stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, przy czym gdyby przywrócenie do stanu poprzedniego pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Jednocześnie z treści art. 361 § 2 k.c. wynika, iż naprawienie szkody obejmuje straty, które poniósł poszkodowany.

Przechodząc do rozważań merytorycznych, wskazać należy, iż pomiędzy stronami nie były sporne ani okoliczności kolizji drogowej z dnia 6 września 2016 r., ani też zasada odpowiedzialności pozwanego jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawy szkody. Podkreślić bowiem należy, iż w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany przyjął co do zasady odpowiedzialność za szkodę i wypłacił powódce odszkodowanie w łącznej kwocie 3.761,75 zł. Spór pomiędzy stronami sprowadzał się natomiast do wysokości szkody poniesionej przez poszkodowanego. Jak wskazuje się w judykaturze w obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności posiadacza lub kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.). Suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń nie może być jednak wyższa od poniesionej szkody (art. 824¹ § 1 k.c.). Dokonując ustaleń w zakresie wartości szkody Sąd oparł się na dowodzie z opinii biegłego sądowego B. S.. Na tej podstawie ustalono, że koszt uzasadnionych ekonomicznie i celowych kosztów naprawy pojazdu powódki wynosił łącznie 13.151,41 zł. Wartość ta została przez biegłego ustalona w oparciu o ceny części oryginalnych oraz stawek za roboczogodziny obowiązujące na rynku lokalnym. Opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron, jedynie strona powodowa zaznaczyła, iż oceniając czas potrzebny na naprawę pojazdu, zasadne byłoby uwzględnienie czasu potrzebnego na zamówienie części zamiennych, występujące w tym okresie dni wolne, a także faktyczną niemożność korzystania przez powódkę z przedmiotowego pojazdu, z uwagi na jego naprawę, a zatem szerszego okresu niż czasu technologicznej naprawy samochodu. Powyższe okoliczności, niekwestionowane przez pozwanego, Sąd uwzględnił - uznając czas, w jakim powódka korzystała z pojazdu zastępczego za usprawiedliwiony okolicznościami, ze względu na niemożność korzystania z uszkodzonego pojazdu. Ponadto strona pozwana, żądając oddalenia powództwa w całości nie podniosła żadnych konkretnych zarzutów dotyczących dochodzonych przez powódkę kosztów najmu pojazdu zastępczego. Sąd podzielił w całości wyliczenie powódki w zakresie zasadnego czasu najmu pojazdu zastępczego zawarte w piśmie procesowym z dnia 5.10.2017r (k. 91-92 akt).

Podkreślenia wymaga, że wykładnia przepisów art. 361 § 2 i art. 363 § 2 k.c. prowadzi do wniosku, że ubezpieczyciel, w ramach umowy o odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę jako całości. Wynika to z przyjętej w polskim systemie prawnym zasady pełnej kompensacji szkody. Z opinii biegłego wynika jednoznacznie, że pojazd powoda może zostać przywrócony do stanu poprzedniego przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych oraz stawek za roboczogodzinę stosowanych na rynku lokalnym przez zakłady naprawcze, taka bowiem naprawa pozwoli na przywrócenie równowagi w majątku poszkodowanego zakłóconej przez zdarzenie powodujące szkodę.

W tym stanie rzeczy, skoro wartość naprawy oraz zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego, które kompensowałyby w całości szkodę wyrządzoną powódce (13.151,41 zł – koszt naprawy + 1192,00 zł – koszt najmu pojazdu zastępczego), wynosi łącznie 14.343,41 zł, odpowiedzialność pozwanego za powstałą szkodę obejmuje oba te elementy. Biorąc natomiast pod uwagę, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił już powódce odszkodowanie w

wysokości 3.761,75 zł, należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki jedynie kwotę 10.581,66 zł, w tym 9.389,66 zł z tytułu ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu i 1.192,00 zł z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Mając na uwadze wszystkie podniesione powyżej okoliczności – na mocy art.822 § 1 i 4 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c. oraz art. 13 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 10.581,66 zł. Ponadto na mocy art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 o ubezpieczeniach obowiązkowych od kwoty 9.389,66 zł zasądzono odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 7.10.2016 r. (tj. zgodnie z żądaniem, od upływu 30 – dniowego terminu do wypłacenia odszkodowania biegnącego od dnia zgłoszenia szkody) do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.192,00 zł od dnia 1 grudnia 2016 r. (tj. od dnia wniesienia pozwu, mając na względzie fakt, że powódka wzywała pozwanego do zapłaty przedmiotowej należności w piśmie procesowym z dnia 20.10.2016r k. 23–24 akt) do dnia zapłaty.

O kosztach procesu poniesionych przez strony Sąd orzekł zgodnie z art. 100 k.p.c. in fine i w całości obciążył nimi stronę pozwaną, z uwagi na fakt, iż przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania (w zakresie niewielkiej części należności głównej). Sąd zasądził z tego tytułu od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.898 zł tytułem kosztów procesu, w tym 581 zł z tytułu opłaty sądowej od pozwu, 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 3600 zł (zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opat za czynności radców prawnych, Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) z tytułu kosztów zastępstwa procesowego, 700 zł tytułem uiszczonej zaliczki na opinię biegłego sądowego (punkt III sentencji wyroku). Ponadto w punkcie IV sentencji wyroku Sąd nakazał ściąganie na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gdyni od pozwanego kwoty 449,29 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia biegłego sądowego.